

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลำนำบันทึก (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ข้าวต้มมัด

ทุกคนคงรู้จัก “ข้าวต้มมัด” แต่สำหรับข้าพเจ้าไม่ใช่เพียงแค่วิวจักษ์ หากแต่รู้สึกผูกพันกับขนมชนิดนี้เป็นพิเศษ ดังกับเป็นเพื่อนสนิทกันอยู่ช่วงหนึ่งของชีวิตวันเยาว์

ในวัยเด็กข้าพเจ้าเคยช่วยคุณยายทำขนมข้าวต้มมัดขาย ข้าวต้มมัด ลักษณะเป็นขนมห่อด้วยใบตองประกบกันเป็นคู่ มัดเข้าด้วยกันแล้วนำไปนึ่ง ช่างนึ่งจะเป็นกล้วยห่อด้วยข้าวเหนียว มีรสหวานมันเค็ม นิยมรับประทานเป็นอาหารว่าง โดยคุณยายจะทำขนมขายครั้งหนึ่งประมาณ ๑๐๐ - ๑๕๐ ห่อ จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้ช่วยในการทำขนมแต่ละครั้ง เพราะแต่ละครั้งจะใช้เวลาเตรียมวัตถุดิบครั้งก่อนวันเลยทีเดียว

ตั้งแต่แช่ข้าวเหนียวไว้ในน้ำก่อน ๑ คืน เพื่อให้ข้าวเหนียวนุ่มตอนที่รับประทาน จากนั้นตัดใบตองสด มาตากแดดให้ใบตองนั้นเหนียวไม่กรอบเวลาห่อจะได้ไม่แตก แล้วนำมาเจียนให้เป็นสองขนาด ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ตัดเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วปลายทั้งสองตัดให้โค้ง ส่วนขนาดเล็กนั้นความยาวเป็นครึ่งหนึ่งของขนาดใหญ่ เพื่อใช้รองชั้นในตอนห่อขนม ก้านของใบตองหลังจากตัดส่วนใบออกแล้ว ก็ผ่าออกเป็นเส้นเล็ก ๆ นำไปตากให้แห้งเหนียว แต่หากแห้งเกินไปเวลาผูกห่อขนมเชือกก้านกล้วยก็จะขาด มีวิธีแก้ไขที่คุณยายสอนไว้คือให้อาเชือกก้านกล้วยเหล่านั้นไปแช่น้ำก่อนสักประมาณ ๕ นาที ถึงจะเอามาใช้ เชือกก็จะเหนียวแข็งแรงเหมือนเดิม เมื่อเตรียมใบตองและเชือกมัดเสร็จ ก็เริ่มก่อไฟด้วยไม้ฟืน คุณยายจะไม่ใช้แก๊สหุงต้มที่มีในครัวเรือน ข้าพเจ้าเคยถามคุณยายเช่นกันและได้คำตอบว่า หากใช้แก๊สจะไม่ได้กลิ่นหอมของควันไฟ

ขั้นตอนสำคัญของการปรุงนั้นอยู่ที่วัตถุดิบสำคัญ น้ำกะทิ ข้าพเจ้าโดนบังคับให้ชูดมะพร้าวด้วยกระต่ายชูดมะพร้าว คราวละประมาณ ๕ - ๖ ลูก ทุกครั้งจะรู้สึกขยาดไม่อยากทำเอาเสียเลย เพราะต้องนั่งบนกระต่ายนาน ๆ ทั้งยังออกแรงชูดอีก แต่ข้าพเจ้าเห็นคุณยายใช้เวลาไม่นานนักมะพร้าวที่ผ่า

ตั้งไว้ก็กลายเป็นมะพร้าวขูดในพริบตา หลังจากนั้นก็จะคั้นเอาแต่หัวกะทิอย่างเดียวใส่ลงในกระทะตั้งไฟพอเดือด จากนั้นใส่ข้าวเหนียวที่แช่น้ำไว้นำมาล้างออกด้วยน้ำเปล่าอีกครั้งหนึ่ง ใส่เกลือลงไปประมาณ ๒ ช้อนชา จากนั้นใช้ตะหลิวคนไปมาจนรู้สึกว่ามีเม็ด ๆ อย่าให้ข้าวเหนียวสุกเด็ดขาด มิฉะนั้นตอนหนึ่งเสร็จจะทำให้ข้าวเหนียวในห่อและ เปียกไม่น่ารับประทาน

จากนั้นตักข้าวเหนียวพักไว้ในหม้อ ปอกกล้วยสุกผ่าซีก ถ้าผลของกล้วยใหญ่มากก็ผ่าออกเป็น ๓ ซีก ถ้าขนาดพอเหมาะก็ผ่าเป็น ๒ ซีก จัดเตรียมไว้ในหม้อเช่นกัน เมื่อข้าวเหนียวที่ผัดกะทิเริ่มเย็นลง แล้วก็เริ่มนำมาห่อใส่ใบตองได้ นำใบตองขนาดเล็กวางบนมือลักษณะที่สามารถทำได้ จากนั้นตักข้าวเหนียวสักประมาณ ๑ ช้อน ใส่ตรงกลางใบตอง เกลี่ยข้าวเหนียวให้กระจายออกนิดหน่อย นำกล้วยที่ผ่าไว้มาวางลง จากนั้นก็ห่อทางซ้ายขวาก่อนให้เป็นลักษณะทรงกระบอก จากนั้นใช้นิ้วชี้ของมืออีกข้างกดทางด้านหลังตอนบนของห่อจนมพับเข้ามาหาตัว ด้านล่างก็ทำลักษณะเดียวกัน แต่เอาปลายขึ้นมาประกบกันตรงกลาง จากนั้นคุณยายก็เอาห่อขนมที่ห่อแล้วมาตั้งไว้ในถาด เอาส่วนปลายที่พับประกบกันไว้คว่ำลงเพื่อไม่ให้ปลายคลี่ออก รอให้ข้าพเจ้ามัดประกบกันสองห่อ ด้วยเชือกก้านกล้วยที่เตรียมไว้

จากนั้นก็นำข้าวต้มมัดที่มัดเข้ากันเป็นคู่ ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วนำมานับและจัดเรียงลงในซึ่งภาชนะหนึ่ง ลักษณะคล้ายหม้อใบใหญ่ซ้อนขึ้นเป็นชั้น ๆ เหมือนปิ่นโต ชั้นแต่ละชั้นจะเป็นรู ๆ เพื่อให้ไอน้ำจากหม้อรองใบล่างสุดสามารถกระจายความร้อนได้ทั่วถึง ในหม้อใบล่างสุดจะใช้น้ำประมาณ ๒ ใน ๕ ส่วน ของความจุเพื่อป้องกันน้ำเดือดล้นออกมานอกซึ่ง และในน้ำคุณยายก็จะตัดใบเตยหอมมาฉีกแล้วใส่ไว้ด้วย เพื่อเพิ่มกลิ่นความหอมของใบเตย

เมื่อติดไฟในเตาเสร็จแล้วก็นำซึ่งที่มีข้าวต้มมัดอยู่ข้างในไปวาง จากนั้นก็รอเวลาสักประมาณ ๓๕ - ๔๐ นาที รอให้ข้าวเหนียวในห่อนั้นสุก เมื่อสุกแล้วใบตองก็จะเปลี่ยนสีจากสีเขียวสดเป็นสีน้ำตาลทอง ๆ เป็นอันว่าข้าวต้มมัดพร้อมรับประทานและจำหน่าย

คุณยายจะนำข้าวต้มมัดที่สุกแล้วมาวางไว้ในถาดเพื่อช่วยให้ขนมเย็นลง และให้ข้าพเจ้าตัดเชือกออก และใช้ผ้าสะอาดเช็ดคราบมันต่าง ๆ บนใบตองให้สะอาดเพื่อที่จะจัดเรียงใส่ถาดให้สวยงามนำไปขายในตลาดตอนเย็น ทุก ๆ ครั้งก็นำไปขาย ขนมของคุณยายก็จะหมดในพริบตา เพราะลูกค้าขาประจำก็จะแวะเวียนมาซื้อจนหมด บางวันก็ไม่พอด้วยซ้ำ มีบางวันลูกค้าก็จะสั่งไว้ล่วงหน้าในวันต่อไป

เมื่อย้อนความทรงจำเหล่านั้นในช่วงวัยเด็ก ส่วนใหญ่ข้าพเจ้าก็เติบโตมากับการทำขนมต่าง ๆ แต่ที่จำได้ถนัดที่สุดก็คือขนมข้าวต้มมัด เพราะคุณยายทำขายบ่อยที่สุด และเป็นสิ่งที่ติดตัวข้าพเจ้ามาตลอดจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งความรู้เหล่านี้ก็ได้ส่งวนแต่อย่างใด หากใครต้องการจะไปทำรับประทานเองหรือประกอบอาชีพข้าพเจ้าก็ยินดี เพราะนับวันสิ่งเหล่านี้ก็จะถูกกลืนหายไปทีละน้อย

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง นำฉบับที่ (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ถาดทองคำ

ครั้งหนึ่งในอดีตกาล มีพ่อค้าสองคนอาศัยอยู่ในเมืองเสรีรัฐ
พ่อค้าคนหนึ่งเป็นชายหนุ่มรูปงาม ใจดี และมีความซื่อสัตย์ พ่อค้าอีกคนหนึ่งชื่อ “เสรีวะ” เป็น
คนละโมบและเห็นแก่ได้

วันหนึ่งพ่อค้าเสรีวะนำขบวนเกวียนบรรทุกสินค้ามากมายเข้าไปค้าขายในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
ขณะที่เดินเข้าไปในหมู่บ้าน เขาป่าวร้องเสียงดังว่า

“เอ้า! เร่เข้ามา ๆ พ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย เชิญมาเลือกซื้อเลือกหาของใช้ดี ๆ เครื่องประดับสวย
ๆ หรือใครมีของเก่าก็เอามาแลกของใหม่ได้จ้า เอ้า! เร่เข้ามา ๆ”

ในบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของหญิงชรายากจนกับหลานสาว เด็กหญิงได้ยินเสียง
ร้องบอกของพ่อค้าจึงรีบไปบอกยายว่า “ยายจ๋า หนูอยากได้กำไลสวย ๆ จังเลย” ยายพูดว่า “เรา
ยากจนมาก ยายไม่มีเงินซื้อให้หนูหรอกลูก” หลานสาวบอกยายว่า “ยายจ๋า เรามีถาดเก่า ๆ อยู่ใบหนึ่ง
หนูขอเอาไปแลกกำไลนะจ๊ะ” ยายจึงเอาถาดใบนั้นไปขอแลกกำไลจากพ่อค้าเสรีวะ พ่อค้ารับถาดมาดู
สักครู่ก็ถึงกับตาลุกวาว เพราะรู้ว่า เป็นถาดทองคำที่มีค่ามหาศาล พ่อค้าเจ้าเล่ห์อยากได้ถาดทองคำ
โดยไม่ยอมยกสินค้าให้เป็นสิ่งแลกเปลี่ยนจึงคิดแผนการขึ้นแล้วพูดว่า “นี่ยาย! ถาดเก่า ๆ ไร้ค่าแบบนี้ไม่
มีใครมารับแลกหรอกนะ” พ่อค้าเสรีวะพูดจบก็แสร้งโยนถาดลงบนพื้น จากนั้นก็เดินจากไปอย่างไม่
สนใจใยดี

สามวันต่อมา พ่อค้าหนุ่มเดินทางมาค้าขายที่หมู่บ้านแห่งนี้ ชายหนุ่มตะโกนร้องเสียงดังว่า
“เอ้า! เร่เข้ามา ๆ เชิญพ่อแม่พี่น้องมาเลือกซื้อของใช้ราคาถูก เครื่องประดับสวย ๆ หรือใครมีของเก่าก็
มาแลกของใหม่ได้จ้า” พ่อค้าหนุ่มแฉะขายสินค้าเรื่อยมา จนมาถึงบ้านบ้านของยายและหลานสาว
เด็กหญิงขอให้ยายเอาถาดใบเดิมไปแลกกำไลจากพ่อค้าหนุ่ม ยายพูดว่า “นี่เจ้ายังไม่เข็ดอีกหรือที่

พ่อค้าคนก่อนโยนเอาไร้ค่าของเราทิ้ง แล้วยังคิดจะเอาไปแลกอีก”

หลานสาวบอกยายว่า “ยายจำ พ่อค้าคนนี้พูดจาไพเราะน่าฟัง ท่าทางสุภาพอ่อนโยน เขาอาจจะรับแลกก็ได้เนอะจ๊ะ”

ยายทนรบเร้าไม่ไหวจึงนำเอาไปให้พ่อค้าหนุ่มตีราคา พ่อค้าหนุ่มยกเอาขึ้นมากูสูกูกรู้ก็บอกยายว่า

“ข้าพเจ้ารับเอาไปไม่ได้หรอก ยายรู้ไหมว่าเอาไปนี้ทำด้วยทองคำมีค่ามหาศาล สินค้าทั้งขบวนเกวียนของข้าพเจ้ายังมีค่าไม่เท่ากับเอาไปนี้เลย”

ยายจึงเล่าเรื่องพ่อค้าเสรีวะให้ฟังและบอกชายหนุ่มว่า “ยายจะยกเอาไปนี้ให้แก่ท่าน ส่วนท่านจะให้สิ่งใดแก่ยายก็ตามแต่ท่านเถิด”

พ่อค้าหนุ่มผู้ซื่อสัตย์จึงมอบสินค้าที่บรรทุกเกวียนมาทั้งหมดพร้อมเงินที่ขายสินค้าได้ให้ยาย ยายและหลานสาวดีใจมากกล่าวขอบคุณพ่อค้า

จากนั้นพ่อค้าหนุ่มก็ลากลับบ้านไป

ไม่นานนักพ่อค้าเสรีวะก็กลับมาที่บ้านของหญิงชราอีกครั้งหนึ่งตามที่วางแผนไว้ เขาแสร้งบอกหญิงชราว่า “นี่ยาย ฉันกลับไปนี่คุณแล้ว ฉันสงสารหนูน้อยเหลือเกิน ก็เลยจะช่วยรับเอาเอา ๆ ไปนั้นไว้และจะให้กำไลสวย ๆ แก่แม่หนูอันหนึ่งก็แล้วกัน”

ยายจึงเล่าเรื่องพ่อค้าหนุ่มผู้ซื่อสัตย์ให้ฟังและต่อว่าพ่อค้าเสรีวะว่า “เจ้าพ่อค้าละโมภ หลอกหลวงโกหกกว่าเป็นเอาไม่มีค่า ฉันยกเอาทองคำให้พ่อค้าหนุ่มคนนั้นไปแล้ว ไปให้พันเดียวเนี่ย!” พ่อค้าเสรีวะทั้งรู้สึกเสียดายและโกรธแค้นจึงรีบวิ่งตามพ่อค้าหนุ่มไปที่ท่าน้ำทันที

พ่อค้าเสรีวะวิ่งมาถึงท่าน้ำมองเห็นพ่อค้าหนุ่มถือเอาทองคำยืนอยู่บนเรือที่แล่นออกจากฝั่ง “โธ่เอ๊ย! นี่ถ้าฉันให้กำไลแค่อันเดียวไปตั้งแต่แรก ฉันก็คงได้เอาทองคำล้ำค่าไปนั้นแล้ว” พ่อค้าเสรีวะได้แต่ยืนมองดูด้วยความเสียใจและเสียดาย

เรียบเรียงโดย พัชรี มีสุคนธ์

จากหนังสือนิทานเรื่อง เอาทองคำ พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๔๗ หน้า ๓ - ๑๒

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง นำฉบับที่ (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

พระบรมราชาโชวาทพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

พระราชทานแก่นักเรียนนักศึกษาในโอกาสที่เข้าเฝ้าฯ ทูลละอองธุลีพระบาท

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

...เคยพูดมาหลายแห่งแล้วหลายเรื่อง อย่างเช่นความเลวต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเมืองไทย ความทุจริตคอร์รัปชันนั้นมี ถ้าแต่ละคนมีปณิธานที่จะไม่คอร์รัปชัน ที่จะไม่ทุจริต และสะสมกำลังของตนสร้างตัวเองให้มีความรู้ ให้มีความแข็งแกร่ง และรักษาความรู้นั้น รักษาความแข็งแกร่ง ความมีปณิธาน ที่จะสร้างความดีสำหรับส่วนรวมและสำหรับส่วนตัว ถ้ารักษาเหนียวไว้ในความดีนี้ ภายภาคหน้าความดีนั้นเกิดขึ้น เราก็ต้องรักษาความดีนั้นไปตลอด คนที่ยังมีอายุน้อยมีกำไร เพราะว่าสามารถที่จะถึงในภายหน้าในอนาคตได้ ถ้าเรารักษาความดีวันนี้จริง ๆ คือรักษาความดีที่สุจริต บริสุทธิ์แท้ ๆ รักษาไว้ได้ สิบปีข้างหน้าท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่มีหน้าที่สำคัญ งานที่สำคัญ ผู้ที่อยู่ในหน้าที่ ในงานที่สำคัญจะเป็นคนสุจริต จะเป็นที่ไม่คอร์รัปชัน เป็นที่มีวิชาความรู้ก็สร้างบ้านเมืองได้ มีอิทธิพล ยิ่งยี่สิบปีข้างหน้า คนที่มีความบริสุทธิ์ใจที่รักษาไว้ ที่เหนียวไว้จะมีมากขึ้น แล้วคนเลวก็ต้องถอย เมืองไทยก็จะมีแต่คนที่บริสุทธิ์ใจแต่ก็เป็นความหวัง จึงขอวิงวอนเป็นครั้งสุดท้ายว่า ต้องเรียนต้องหาวิชาต้องสร้างตัวเอง มีความคิดพิจารณาที่รอบคอบ และเหนียวไว้ในความดีบริสุทธิ์ จึงจะทำให้งานที่ทำ ปณิธานที่ตั้งใจในขณะนี้ เป็นผลเกิดเป็นประโยชน์ ก็ขอพูดแค่นี้ ขอให้การที่ทุกคนได้มีความสามัคคี มีความตั้งใจที่ดี มีความเข้มแข็ง ช่วยซึ่งกันและกัน ช่วยส่วนรวมเช่นนี้ เป็นผลทำให้ประสบความสำเร็จที่แท้จริงที่บริสุทธิ์ และขอให้ทุกคนมีกำลังใจ กำลังกายต่อเนื่องไปเวลานาน ประสพแต่ความที่ดี ความที่งาม ประสพความสำเร็จ ทั้งในการศึกษา ทั้งในกิจการเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของส่วนรวม และความเจริญรุ่งเรืองของแต่ละคน ขอจงมีความสุขความเจริญทุกประการ

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังกะสีฉบับที่กสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลำนำบันทึก (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

พอใจให้สุข

แม่มีได้เป็นดอกกุหลาบหอม	ก็จยอมเป็นเพียงลดาขาว
แม่มีได้เป็นจันทร์อันสกา	จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา
แม่มีได้เป็นหงส์ทะนงศักดิ์	ก็จงรักเป็นโนรีที่หรรษา
แม่มีได้เป็นน้ำแม่คงคา	จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น
แม่มีได้เป็นมหาหิมาลัย	จงพอใจจอมปลวกที่แลเห็น
แม่มีได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ	ก็จงเป็นวันแรมที่แจ่มจาง
แม่มีได้เป็นต้นสนระหง	จงเป็นพงอ้อสะบัดไม้ขัดขวาง
แม่มีได้เป็นนุชสุดสะอวาง	จงเป็นนางที่มีใช้ไร่ความดี
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด	กำเนิดชาติดีทรมตามวิถี
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี	ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

ประพันธ์โดย ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๒๔

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง นำฉบับบันทึก (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ประกาศ กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒/๒๕๖๕

เรื่อง ฝ่าวระวังพื้นที่เสี่ยงน้ำหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน ช่วง ๑๐ - ๑๗ พ.ค.นี้

ตามประกาศ กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๖๕ เรื่อง ฝ่าวระวังพื้นที่เสี่ยงน้ำหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ กองอำนวยการน้ำแห่งชาติได้แจ้งเตือนให้ฝ่าวระวังบริเวณพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ในช่วงวันที่ ๗ - ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และจากการคาดการณ์สภาพอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาพบว่าในช่วงวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ลมใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมประเทศไทยมีกำลังค่อนข้างแรง ประกอบกับพายุไซโคลนกำลังแรง “อัสนี” บริเวณชายฝั่งประเทศอินเดียตอนกลางคาดว่าจะเคลื่อนขึ้นฝั่งประเทศอินเดียตอนกลาง ในช่วงวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งจะส่งผลให้ลมที่พัดปกคลุมประเทศไทยมีกำลังค่อนข้างแรง ทำให้ประเทศไทยยังคงมีฝนตกต่อเนื่องและมีฝนตกหนักและหนักมาก

กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ได้ประเมินสถานการณ์น้ำจากฝนคาดการณ์ของกรมอุตุนิยมวิทยาและสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) พบว่าปริมาณฝนตกสะสมอาจส่งผลให้เกิดน้ำหลากและน้ำท่วมฉับพลัน รวมทั้งทำให้พื้นที่ที่มีน้ำท่วมขังอยู่เดิมมีแนวโน้มระดับน้ำเพิ่มขึ้น จึงขอให้ฝ่าวระวังพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย บริเวณ ภาคเหนือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตาก นครสวรรค์ และอุทัยธานี ภาคใต้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ในช่วงวันที่ ๑๐ - ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ในการนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโปรดดำเนินการ ดังนี้

๑. ติดตามสภาพอากาศและสภาพน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีฝนตกสะสมมากกว่า ๕๐ มิลลิเมตร ในช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง และพื้นที่จุดเสี่ยงที่เคยเกิดน้ำท่วมขังอยู่เป็นประจำ

๒. ตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความสามารถใช้งานของอ่างเก็บน้ำ อาคารบังคับน้ำ และติดตาม ตรวจสอบ ซ่อมแซม แนวคันบริเวณริมแม่น้ำและกำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ เพื่อเตรียมความพร้อมรับน้ำหลากป้องกันน้ำท่วม ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เตรียมแผนเผชิญเหตุรับสถานการณ์น้ำหลาก เตรียมความพร้อมบุคลากร เครื่องจักร เครื่องมือ รวมถึงความพร้อมของระบบสื่อสารสำรอง เพื่อบูรณาการความพร้อมให้ความช่วยเหลือได้ทันที

๔. ประชาสัมพันธ์สถานการณ์น้ำ และแจ้งเตือนล่วงหน้า ให้ประชาชนที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ เตรียมพร้อมในการอพยพได้ทัน่วงที่หากเกิดสถานการณ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ย่อความจากสื่อ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สังเกตสื่อบันทึกสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง นำฉบับบันทึก (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ที่ ๑๑๘ / ๒๕๖๕

ชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้
ชุมชนตรอกครุฑ แขวงศาลเจ้าพ่อเสือ
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
๑๐๒๐๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากร

เรียน คุณนิภา ทศนาวิไล

สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการอบรมงาน “สร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้”

ด้วยกระผม นายวรพจน์ พากเพียร เป็นประธานชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้ ซึ่งก่อตั้งขึ้นเพื่อให้คนในชุมชนตรอกครุฑรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยการสนับสนุนของผู้อำนวยการเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ภายในชุมชนมีวัสดุเหลือใช้จำนวนมากและหลากหลาย น่าจะนำมาสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานศิลปะได้ สมาชิกชมรมมีความประสงค์จะขอรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทางชมรมเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้ สามารถจะให้ความรู้แก่สมาชิกชมรมได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นวิทยากร เรื่อง การสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้ ในวันจันทร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ของชุมชนตามกำหนดการดังแนบทางชมรมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

วรพจน์ พากเพียร

(นายวรพจน์ พากเพียร)

ประธานชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้

ชมรมสร้างสรรค์ศิลปะจากวัสดุเหลือใช้

โทร. ๐๘ - ๑๘๑๑ - ๘๑๑๘